656/02

Den 14. oktober 2002 blev i sag nr. 57.068:

xxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxx

mod

Yacht-Pool
Forsikrings-Service
Hejlsmindebakken 9
6094 Hejls

afgivet sålydende

u d t a l e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har lystfartøjsforsikring hos Yacht-Pool Forsikrings-Service, klager over selskabets afvisning af at udbetale renter i forbindelse med anmeldt tyveri af 2 træmaster.

Selskabet er ikke tilsluttet Ankenævnet for Forsikring, men nævnet har i medfør af § 2 stk. 1, 2. pkt., i nævnets vedtægter besluttet at afgive en udtalelse.

Klageren har til selskabet anmeldt tyveri af 3 træmaster. Masterne blev forud for tyveriet opbevaret på en maste-oplægningsplads, mens båden lå på klagerens privatadresse.

Selskabet har ved skrivelse af 14/1 2002 til nævnet redegjort for sagen således:

> "T.P. [klageren] tegnede d. 15/1 1998 kaskoforsikring for sin ferrocementbåd, som var under bygning og forventedes søsat i 1999 eller 2000. Forsikringssummen var kr. 200.000,-.
>
> Fartøjet henstod på daværende tidspunkt på land på K. Marina Syd.

I efteråret 1998 blev fartøjet flyttet til forsikringstagers privatadresse, men masterne lod man ligge på havnearealet. I efteråret 2000 opdagede man, at masterne ikke længere henlå på havnearealet

D. 20/12 2001 fremsendte ftg. tyverianmeldelse til os vedlagt kvittering for politianmeldelse samt overslag fra Thurøbund Yacht- & Kutterværft udvisende min. kr. 276.133,- incl. moms for fremstilling af nye master mm.

Vi bad herfra havarikonsulent A.B., Yacht-Enterprise, besigtige fartøjet samt tage kontakt til havnefogeden i K. Marina Syd for belysning af sagen, havarirapport med aktivitetslog vedlagt.

K. Kommune havde imidlertid få måneder forinden ansat en ny havnefoged, hvorfor denne ikke havde set masterne og ikke kunne bidrage med oplysninger i øvrigt.

Til trods for den skødesløse opbevaring af masterne (se venligst havarirapportens afsnit herom) og til trods for at det ikke var godtgjort at masterne overhovedet var stjålet og ikke blot var blevet fjernet af den tidligere havnefoged, tilbød selskabet at erstatte masterne under forudsætning af, at dette kunne gøres for et nogenlunde rimeligt beløb.

Da der var tale om master som skulle specialfremstilles og da fartøjet til stadighed ikke var færdigbygget, aftaltes det med ftg. at A.B. skulle undersøge markedet og ved lejlighed tale med forskellige masteproducenter om fremstilling af nye master.

Der har i sagsforløbet været utallige samtaler med ftg., som under alle samtaler har erklæret sig indforstået med sagens gang, ligesom ftg. til stadighed har erkendt at der var tale om væsentlig bedre master end de bortkomne. Imidlertid har vi, stort set efter hver eneste samtale, en eller to dage senere modtaget et brev eller en fax, hvori ftg. har stillet nye eller andre krav med trusler om dette og hint, herunder udstilling i dagspressen og klager til Ankenævnet for Forsikring.

Efter modtagelse af hver eneste af disse skrivelser har vi rettet telefonisk henvendelse til ftg., som hver gang har bedyret, at disse skrivelser ikke var alvorligt ment, og at han blot ønskede en tilbagemelding fra selskabet.

Ikke desto mindre har vi efter hver telefonsamtale modtaget en ny skrivelse med krav om dette og hint, bl.a. nye bomme (disse er ikke bortkommet), betaling af renter og sågar udbetaling af hele forsikringssummen.

Vi skal endnu en gang meddele, at de i havarirapporten anførte beløb kan accepteres af selskabet. Da vi efterhånden, med al respekt, må betragte ftg. som værende psykisk ustabil beder vi denne meddele os skriftligt og utvetydigt, hvorvidt han ønsker at gøre brug af dette tilbud."

Klageren har efterfølgende ved skrivelse af 19/1 2002 henvist til skrivelse af 28/11 2001, hvori klageren skriftligt accepterer selskabets tilbud, men er fortsat utilfreds med selskabets sagsbehandlingstid og henviser til forsikringsaftalelovens § 24, hvorefter klageren mener at være berettiget til rentegodtgørelse.

Af sagens akter fremgår det, at klageren har anmeldt tyveriet til selskabet ved skrivelse af 9/11 2000 samt ved skrivelse af 20/12 2000.

På sekretariatets forespørgsel omkring disse anmeldelser har selskabet ved skrivelse af 8/7 2002 til nævnet bl.a. anført:

"Det af Dem medsendte bilag 9 dateret 9/11 2000 har ikke tidligere været fremsendt til os. Vi tillader os at betvivle T.P.s påstand om at dette skulle være den oprindelige skadeanmeldelse, idet den eneste skriftlige skadeanmeldelse vi har set er dateret 20/12 2000 og omtalte overslag fra Thurøbund Yacht & Kutterværft først forelå d. 29/11. Endvidere er det påståede tyveri først blevet politianmeldt d. 15/12 2000."

Selskabet har opsagt klagerens forsikring med udløb den 21/12 2001.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelse:

"7. Erstatningsansvar

7.1 Erstatningen ydes i den valuta, forsikringssummen er opgivet i og skal udbetales senest 14 dage efter, at skadens omfang er opgjort endeligt af forsikringen. I tilfælde af tyveri, dog først to måneder efter at skaden er anmeldt."

Nævnet udtaler:
Nævnet finder at kunne lægge til grund, at selskabet først har modtaget klagerens skadeanmeldelse ved skrivelse af 20/12 2000.

Nævnet har gennemgået sagen og finder ikke anledning til at kritisere selskabets afvisning af at yde rentegodtgørelse jf. forsikringsaftalelovens § 24.

Jørgen Nørgaard